

KristofLab
2026

FEAR OF THE UNKNOWN

KristofLab - Fear of Unknown // Félelem az ismeretlentől

Bakáts Bunker, 1092 Budapest, Bakáts tér 1.

2026 Február 14. - Április 04.

Kurátor - Cserhalmi Luca
Fotó - Csizik Balázs & KristofLab
Katalógus és grafika- KristofLab

KristofLab a Godot Intézet művésze

A kiállítás a IX. kerületi Önkormányzat, valamint a Ferencvárosi Művelődési Központ és Intézményei támogatásával valósul meg.

Támogatók: MINI, NKA, SEEDIE, Godot Institute

A Félelem az ismeretlentől kiállítás KristofLab egy évtizedes művészeti munkásságának eredménye, mellyel keretezi az általa feldolgozott témákat és egy nagyobb összefüggésbe helyezi azokat a múlt-jelen-jövő tengelyén. Művei a tőle megszokott provokatív, olykor sokkoló módon járnak körül azokat a jelenségeket, melyek az embereket kollektív félelemmel és bizonytalansággal töltik el napjainkban. Művészeti praxisában az urbanizáció, az elidegenedés, a természet és ember kapcsolata, a technológia fejlődése, valamint a média és a háború okozta stressz témái dominálnak.

Szabó Kristóf 2016 óta használja a KristofLab művésznevet, utalva a különböző művészeti ágakat ötvöző alkotói módszerére, amelyben képzőművészeti és médiaművészeti tevékenysége a legmeghatározóbb. Sorozatainak témái egymásból táplálkoznak, gondolatainak kifejezése így az újabb alkotásokkal és műtárgy együttesekkel bővül és finomodik. A különböző művészeti ágakkal való kísérletezés a téma körbejárása miatt fontos számára, hiszen egy-egy médium újabb rétegeket képes kifejezésre juttatni, így a néző végül egy átfogó képet kaphat az őt foglalkoztató témáról. A festészet, a grafika, a médiaművészet és az installatív művészet egyaránt része alkotói munkásságának.

KristofLab underground szemléletű alkotó, aki a közösségek és az alulról szerveződő csoportok működésére is épít, több kollektív alkotói szerveződés tagja. 2022-ben elnyerte a Derkovits Gyula Képzőművészeti Ösztöndíjat. Művei korábban szerepeltek a MODEM Modern és Kortárs Művészeti Központban, a szentendrei Művészet Malomban és Godot Kortárs Művészeti Intézetben is, de bemutatkozott már többek között Münchenben, Berlinben, Rómában, Krakkóban, Bécsben, Brüsszelben és Londonban is.

Gyakran retgettünk attól, amit nem ismerünk. Az emberiség fennmaradásához alapvetően járult hozzá, hogy távol tartottuk magunkat attól, amit nem ismerünk, nem értünk, egészen addig, amíg nem tudjuk kontrollálni azt. A külső fenyegetést, így az ember fölött álló veszedelmes hatalmat a történelem korai szakaszaiban jelentős részben a természeti erők és csapások jelentették, amit épp ezért leggyakrabban vallásos módon magyaráztak. A technológia és az ipar fejlődésével, a természettudományos megismerés előtérbe kerülésével, az ember kiismerte a természet folyamatait, megerősítette védekezését vele szembe. Habár a természet erejétől (újabban bosszújától) való félelem sem múlt el teljesen, megerősödött az embertelen technológiától való szorongás. A háborús pusztítások bebizonyították, hogy az emberi civilizáció termékei alkalmasak a globális szintű pusztításra, melynek nem csak emberek lehetnek áldozatai, de jelentős területek is lakhatatlanná válhatnak. Az apokalipszis öltözetet cserélt. A pusztítás előidézőjének működési elve, a félelmetes tudomány termékeinek megértése azonban továbbra is nehezen hozzáférhető. Az ismeretlen hatalom félelmet és bizalmatlanságot szül.

Duck and cover No01
150x170 cm, akril vászon, 2024

Duck and Cover - oktató film

A Duck and Cover az 1950–'60-as években készült amerikai oktatófilmek egyik leghíresebb típusa, amely a nukleáris támadás lehetőségére készítette fel a civil lakosságot. Az animált és élőszereplős elemeket vegyítő filmek egyszerű, gyermeki nyelven közvetítik azt az utasítást, hogy egy atomrobbanás esetén elegendő lehajolni, fedezéket keresni és kivárni.

Ezek a filmek nem a túlélés reális esélyeiről szólnak, hanem a félelem kezeléséről. Nem csökkentették a nukleáris pusztítás lehetőségét, hanem pszichológiailag integrálták azt a mindennapokba: az apokalipszis oktatathatóvá, a végítélet rutinná vált. A globális megsemmisülés fenyegetése így vált egyéni felelősséggé.

A Duck and Cover ebben az értelemben egy emberi válasz a kozmikus és technológiai fenyegetésre: nem a veszély elhárítását, hanem a kontroll illúziójának fenntartását szolgálta. A pedagógiai módszertan használata eltakarta a politikai és katonai döntések következményeit.

A kiállítási kontextusában a Duck and Cover nem történeti kuriózumként, hanem egy máig ható modellként jelenik meg. Olyan kommunikációs stratégia előképeként, amely a kollektív szorongást egyszerű narratívákba csomagolja, és ezzel normalizálja az elképzelhetlent.

Meteorrobbanások

A falon látható videóloop két meteorrobbanást rögzít: Cseljabinszk (2013) és Portugália (2024). Mindkét esemény rövid ideig tartott, mégis kollektív tapasztalattá váltak a mobiltelefonok, fedélzeti kamerák és biztonsági felvételek közvetítésén keresztül.

A kutatások szerint a bibliai Sodoma és Gomora pusztulását is egy légköri meteorrobbanás okozhatta. A leírásokban szereplő vakító fény, hőhullám és azonnali pusztítás a meteorrobbanásokkal járó jelenségekre utalnak. A történet így nem csupán mitológiai narratíva-ként, hanem egy visszatérő természeti esemény emlékezeteként is értelmezhető.

A tunguszkai robbanás (1908) energiája nagyságrendekkel meghaladta a hírosimai atombombáét, miközben nem hagyott maga után krátert vagy politikai felelőst. Ezzel szemben Hiroshima az ember által előállított pusztítás szimbólumává vált. A két eseményt a felszabaduló energia léptéke köti össze, nem az eredetük.

A bemutatott felvételek ezt a párhuzamot erősítik: a pusztítást nem szándékként, hanem egy dehumanizált jelenségként ábrázolják. A mű nem magyarázatot kínál, hanem időtávlatot nyit, amelyben a kozmikus, a mitikus és a modern tapasztalat egyetlen kontinuummá sűrűsödik. A kérdés nem az, hogy mi okozza a világ végét, hanem az, hogy felismerjük-e annak bármelyik formáját.

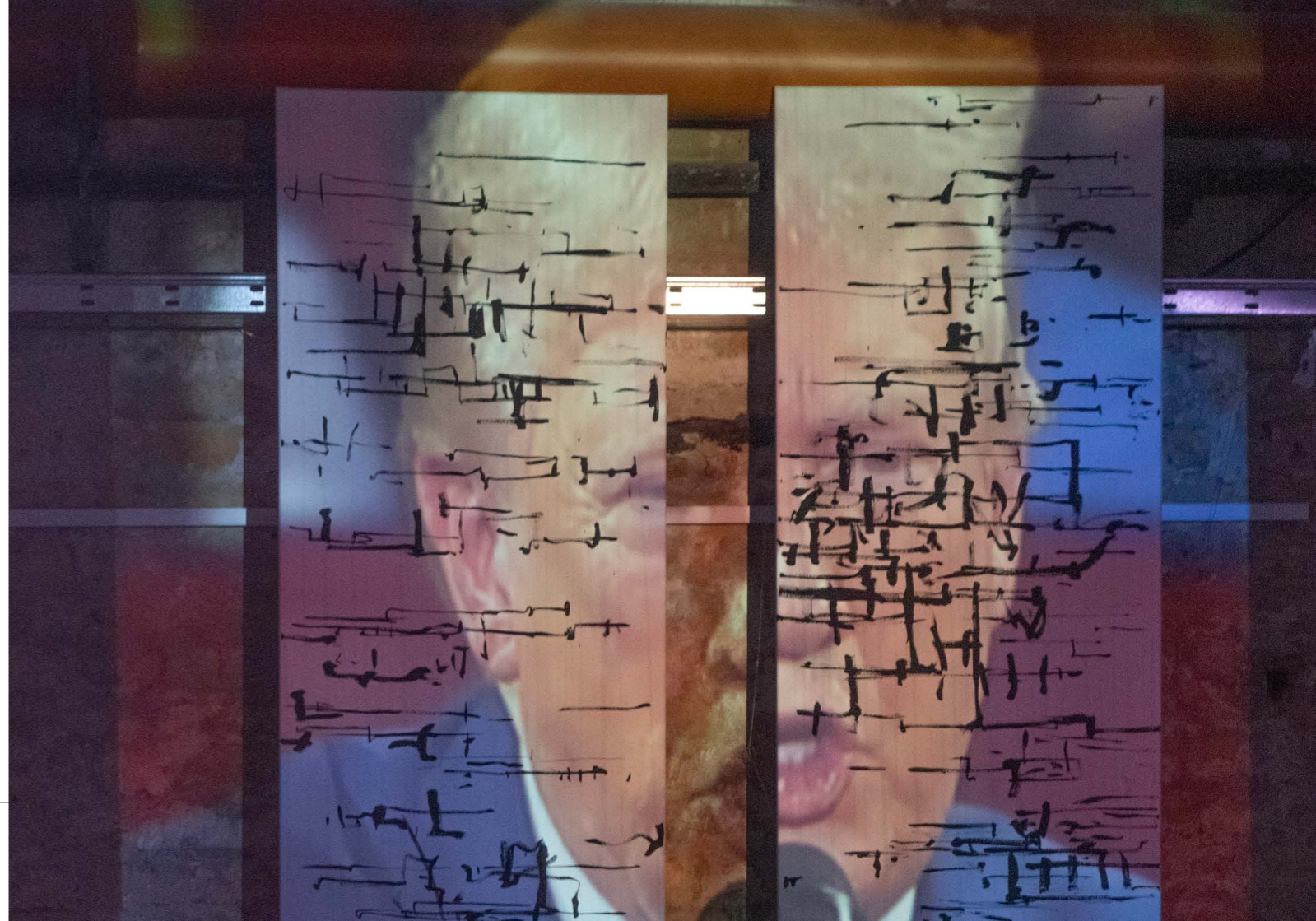
Duck and cover No02
100x150 cm, akril vászon, 2024

Meteorrobanások
videó loop

A 'hiteles információ' jelentése átalakulóban van. A források átláthatatlansága, az álhírek terjedése mindennapos, miközben az ellenőrzés és a fair adatközlés elvei távolinak tűnnek. Az interneten a legvadabb összeesküvés-elméletek és a valóság hihetetlennek tűnő képei éppúgy jelen vannak. Az összeesküvés-elméletek egy változó, bizonytalan világról tanúskodnak, melyben megrendült az általános narratívákba vetett bizalom, az összefüggések pedig nem tűnnek maradéktalanul logikusnak, a valósággal összeegyeztethetőnek. Az összetett hatalmi gépezet szándékai kifürkészhetetlennek, félelmetesnek hatnak, mellyel ugyanakkor a kapitalista világrend részeiként, egyéni szinten csak korlátozottan tudunk dacolni.

A mesterséges intelligencia térhódítása hatványozottan növelte ezt a bizonytalanságot. Az új szupertechnológia alapjaiban rengette meg bármely szöveges vagy vizuális tartalom eredetiségébe/valódiságába vetett hitünket. Az AI poszthumanista rémálmot generált, melyben jövőképünket félelmeink és a valósággal való kapcsolatunk meggyengülése szövi át. A mesterséges intelligenciától való félelem egyik meghatározó motívuma továbbá az ember pótolhatóságára vonatkozik: nemcsak a munkavállalók érzik magukat fenyegetve, de az emberi kontroll és gondolkodás uralmát is kérdések elé állítja.

Straight Speech, Clear Action

A World Trade Center összeomlása nem csupán egy terrortámadás, hanem egy globális történelmi töréspont. Egy olyan pillanat, amely után a politikai döntések, narratívák és magyarázatok fokozatosan elvesztették koherenciájukat. A posztmodern korszak stabilitásba vetett hite ekkor repedt meg végleg.

A videó zanzásított képsorokban érzékelteti ezt a repedést és káoszt: az ikertornyok képeit politikai nyilatkozatok váltják fel. Ígéretetek, indoklások, később megkérdőjelezett állítások hangzanak el háborúról, biztonságról, tömegpusztító fegyverekről, majd a klímaváltozásról, a járványokról, az „alternatív tényekről”. A politikai beszéd fokozatosan személyes hitvallássá, majd önigazolássá alakul.

A videóban megjelennek a bizalomvesztés következményei is: összeesküvés-elméletek, QAnon-tüntetések, az abszurditásig fokozott narratívák, végül a Capitolium megszállásának képei. A valóság és fikció közti határ elmosódik, a politikai rendszer önmaga paródiájává válik egy olyan korszakban, ahol a stabilitás ígérete feloldódott a folyamatos válságállapotban.

Érzelemlód – Rezgések, amelyekről nem beszélünk

A bemutatott áldokumentumfilm egy fiktív összeesküvés narratíváját követi. A tartalom döntő részét kevés kiindulópont megadásával mesterséges intelligencia, valamint széles körben elérhető, ingyenes szoftverek állították elő. A munka nem technológiai bravúrként, hanem módszerként értelmezi az eljárást.

A videó azt vizsgálja, milyen könnyen állítható elő egy koherensnek tűnő, pszichológiai hatást kiváltására alkalmas, vizuálisan hiteles történet anélkül, hogy annak bármiféle valós alapja lenne. A narráció, a képi világ és az atmoszféra nem az objektív információközlés, hanem manipulál, a meggyőződés érzetét kelti.

Az áldokumentumfilm tudatosan idézi meg a kortárs dezinformációs stratégiákat, ahol az autoritás többé nem intézményekhez, hanem a hangnemhez, a vágáshoz és az ismétléshez kötődik. A néző nem külső megfigyelőként, hanem a befolyásolás alanyaként kerül a rendszerbe.

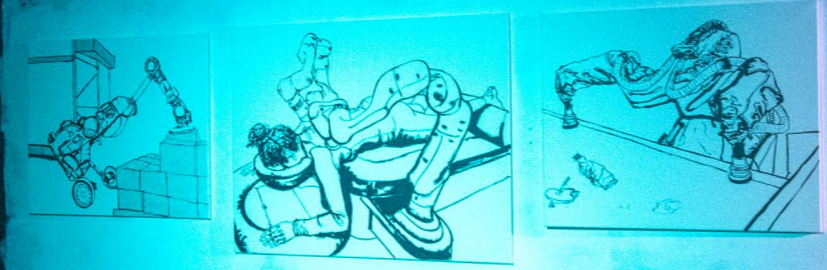
Az Érzelemlód egy működésmódot mutat meg, melyben a technológia demokratizálódása és a kritikai gondolkodás eróziója találkozik. Ebben az értelemben az áldokumentumfilm nem fikcióként, hanem tükörként értelmezhető.

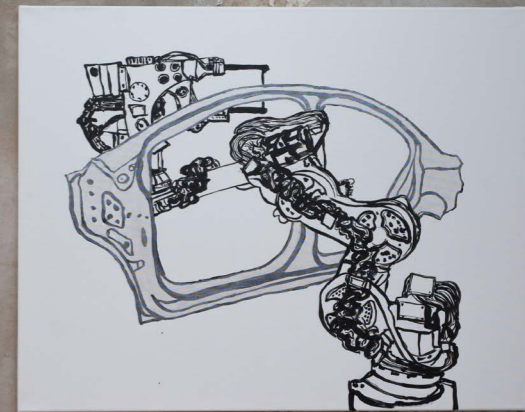
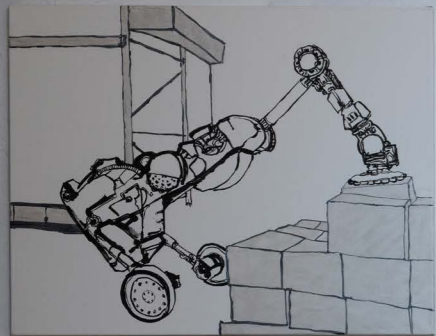

EMOTION EXTRACTION PROTOCOL

's where I first encountered the 'Emotion Extraction Protocol.

Érzelemlőd – Rezgések, amelyekről nem beszélünk
videó, 8 perc, 2025

Your product I.-IV.
változó méret, akril vászon, 2025

Úgy tűnik, mintha az emberiség saját magát pusztítaná el. A civilizációt saját farkába harapó kígyóként éri utol a veszte. Ebben az alternatív narratívában az ember a hiba a teremtésben, az apokalipszis oka. Az önhibáztató végzet beteljesülése után viszont esély nyílhatna arra, hogy a természet visszahódítsa a bolygót. Ez a narratíva a természetet az egészséggel, a gyógyulással, míg az emberi civilizációt a betegséggel és a pusztulással azonosítja. Az emberiség fejlődésének hibáztatása, a tudomány visszafordíthatatlan elszabadulásától való félelem az emberiség ősi toposzával, a bibliai Kiűzetés a Pradicsomból történettel egyidős.

E félelmekre reagálva született egy pozitív utópia, amely a technológia és a természet harmonikus együttműködésén alapul. A fenntartható fejlődés és a zöld technológiák két olyan szegmens (természet és technológia) egyesülését feltételezik, melyet az emberiség nehezen uralhatónak, félelmetesnek tart. Kiegyenlítődsük és összefonódásuk mégis sokak számára a legidealisztikusabb jövőképet, a jólét vízióját jelenti a bizonytalanság óráiban

Bio Dome
400x400x250 cm, 2026
installáció, videó, 3D nyomtatás, alumínium

Human as error - sorozat
változó méret, akril vászon, 2024 - 2025

Artificial paradise - sorozat
50x50 cm, giclée nyomtat, 2025

Transition
változó méret, papírmásé, lánc, 2025

KristofLab

www.kristoflab.com

BAKÁTS BUNKER | Underground kulturális tér

FERENCVÁROS

Seedie

